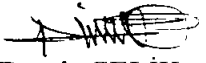

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Tarım Bakanı Sayın Mehdi EKER tarafından Anayasanın 98. ve TBMM iç tüzüğü'nün 99. Maddesi gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Demir ÇELİK
Muş Milletvekili

Geçtiğimiz Nisan ayı itibariyle Doğu ve Güneydoğu illerimizde yaşanan yağış azlığı nedeniyle özellikle hayvancılık alanında hayati bir öneme sahip olan “saman” üretimi kayda değer bir şekilde azalmıştır. Saman üretimindeki azalmaya paralel olarak artan fiyatlar karşısında besiciler zor durumda kalmıştır. Ülkemizde yaşanan bu sıkıntı, ithal saman ile çözülmeye çalışılmış fakat ithalatçılara uygulanan bürokratik işlemlerin ağırlığı, vergilendirme gibi faktörlerden ötürü özellikle Doğu ve Güneydoğu illerimizde besicilik yapan yurttaşlarımıza gerekli miktarlarda saman temin edilememiştir. Hayvan yemi olarak kullanılan saman ve yonca üretimindeki yetersizlik ve ithalatta yaşanan sıkıntılardan kaynaklı bölge besicileri maddi olarak telafisi mümkün olmayan zararlar etmektedir. İthalatçı firmalar 1 ton sap-samanı 490 Türk Lirasına mal ederken, yonca yemin 1 tonunu 590 Türk Lirasına mal etmektedir. Bu durumda hiçbir ticari kar elde etmeden satılsa dahi samanın kilosu 50 Kuruş Türk Lirası yapmaktadır. Bu fiyatlar başta bölge besicileri olmak üzere Türkiye genelinde besicilik faaliyeti ile yaşamlarını sürdüren yurttaşlarımızı derinden etkilemektedir. Ülkemizde 14 Milyon hektara yakın mera arazisi olmasına rağmen bu arazilerden yalnızca 2 Milyon hektarı faal olarak kullanılmaktadır. Bu anlamıyla kendi kaynaklarını işlevsizleştiren ve ithalatı destekleyen bir tarım politikası anlayışı neticesinde, gelinen noktada ot ve saman kriziyle sektör yeniden çıkmaza girmiştir. Bu gün samanda olduğu gibi daha önceki dönemlerde et fiyatı yükselince et, canlı hayvan fiyatları yükselince hayvan, kurbanlık fiyatları yükselince koyun, sığır, fabrika yemi için girdi sıkıntısı çekilince mısır, soya ve küspe, damızlık kıtlığı çekilince koyun, keçi ithal etmiş fakat bu sorunlara kalıcı bir çözüm bulunamamıştı. Özetlediğim bu gelişmeler nazara alındığında aşağıdaki sorularımın cevaplanması hâsıl olmuştur.

1. Geçmişte birçok örnekte görüldüğü gibi ülke kaynaklarını kullanmak yerine iç piyasayı ithalat ile tatmin etmeye çalışmak yaşanan sorunlara köklü bir çözüm getirmemiştir. Bu çerçevede besicilerimizin karşılaştığı yem sorununa karşı bakanlığınızın yürüttüğü çalışmalar nelerdir? Soruna kalıcı çözüm önerileriniz nelerdir?
2. Ot ve saman ithalatı ile ülkeye yeni hayvan hastalıklarının girmesi kaçınılmazdır. Ot ve saman ithalatı ile ülkemize giren hastalıkları araştırdınız mı? Bu hastalıklar nelerdir?
3. İklimi her türlü tarımsal üretime uygun olmasına karşın toprakları boş kalan, insanları işsiz ve yoksul olan Türkiye, ot ve saman ithal etmek zorunda kalıyorsa hayvancılık politikasının ciddi olarak sorgulanması gerekmez mi? İlerleyen dönemlerde tarım politikalarında kalıcı ve köklü değişiklikler yapmayı planlıyor musunuz?
4. Tarım ve hayvancılık politikaları, ülke ekonomisi ve yurttaşların refah seviyesi için belirleyici bir faktördür. Tarım politikalarında devamlılık ve istikrar çok önemlidir. Günü kurtarmak için, ithalat kapısı açılıp-kapatıldıkça, içeride üretim sistemi çökmektedir. Ciddi üreticiler iflas etmektedir. Bu anlamıyla iç kaynakların verimli kullanılmaması ve bunun sonucunda zarar eden besicilere bakanlık olarak destekleriniz nelerdir?
5. Şimdiye kadar kaç besiciye hangi yardımlarda bulundunuz? Yardımlar Türkiye genelinde nasıl dağıtılmıştır? Yardımların bölgelere göre dağılımı nedir? Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde gerçekleştirilen yardım miktarı ne kadardır?
6. Ülkemizde ot ve saman ihtiyacını doğuran sebepler nelerdir? Bu sebeplerin giderilmesine dönük olarak bakanlığınızın çalışmaları nelerdir?